

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ”

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἐτησίᾳ δραχμαὶ 12.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ δραχμαὶ 2

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22α

ΤΕΥΧΟΣ 196 - 197
ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1917
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ στοιχεῖα (Χυμικὸν διήγημα) ὑπὸ Μ. Λεο-
ρανίδου.

Τὸ μαρτύριον τοῦ ἐπισκόπου Λεωνίδου ὑπὸ
✠ Κωνσταντοπούλου.

Μειδιάματα.

Ἀνασκαφαὶ Νικοπόλεως.

Ραβέννα, ὑπὸ Ch. Diehl, (τέλος). Μετά-
φρασις Τούλας Ν. Καλογεροπούλου.

Τὰ ὄστια τοῦ Κολόμβου, ὑπὸ Ἀ. Μω-
ραΐτου

Ποικίλη σελίς.

Θύμιος ὁ βοσκός, (εἰδύλλιον) ὑπὸ Ν. Πα-
ζέλου.

Ἀρμονίαι. Σὰν πεθάνω, ὑπὸ Ἀμαράντου.

Σημειώσεις ἐνὸς μηνός, ὑπὸ Δάφνιδος.

Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις, ὑπὸ Κ.

Γράμματα καὶ Τέχνη.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἀνασκαφαὶ Νικοπόλεως. Ἀψὶς τῆς Χριστιαν-
ικῆς Βασιλικῆς.—Παράστασις κήπου μετὰ
πτηνῶν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

Μνημεῖον Θανάση Ραζηκώτικα, ἔργον
Ἰγγ. Λεοράνου.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ
τῆς «Πινακοθήκης», οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
καὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ὅπως ἀποστείλωσι τὴν
συνδρομὴν των διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιτα-
γῆς ἵνα μὴ εὐρεθῆ ἢ Διεύθυνσις εἰς τὴν
δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ διακόψῃ τὴν
ἀποστολὴν, πολυδάπανον ἄλλως τε ἥδη ὡς
ἐκ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβου-
λίου ἡ ἐνέργεια ἀνασκαφῶν παρὰ τὴν Καισαριανὴν
πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ τελεστηρίου ἐν τῷ ἀρχαίῳ
Δήμῳ Φλοίων, παρὰ τὴν Τεγέαν πρὸς ἀνακάλυψιν
τοῦ μικροῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ εἰς τὸ χωρίον
Βανίνα τῆς Γορτυνίας πρὸς διευκρίνισιν τῶν ἐκεῖ ἀρ-
χαίων ἔρειπίων.

— Κατὰ τὰς ἐνεργουμένας νέας ἀνασκαφὰς ἐν Πομ-
πηῇ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου Σπινατζόλα ἐγένοντο ἐν-
διαφέρουσαι ἀποκαλύψεις, ἰδίως εἰς τὴν ὁδὸν Ἀφθο-
ρίας. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐνὸς πλουσίου εὐρέθη τὸ ἐστιάτο-
ριον ἄθικτον ὡς ἦτο πρὸ 1800 ἐτῶν, ἐπὶ δὲ τῆς προσ-
όψεως τῆς οἰκίας ὑπάρχουν γεγραμμένα θεατρικαὶ
διαφημίσεις. Ἐτερον εὕρημα εἶνε ἐν δημόσιον ὀπλο-
στάσιον πρὸ τοῦ ὁποίου εὐρέθη φυλάττουσα ἡ φρουρά.
Εὐρέθη μία οἰκία μὲ πολλὰς τοιχογραφίας καὶ μου-
σαϊκά. Ἐπίσης μία ὑπόγειος δίοδος διακεκοσμημένη
μὲ ἐπεισόδια τῆς Ἰλιάδος.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Συναδέλφω.—Μὰ δὲν τὸ εἶδατε; Κάποιος κοσμι-
κογράφος ἔγραψε διὰ μίαν συναυλίαν, τὴν τελευταίαν
ἐφειτηνῆν. «Ὁ ἐγνωσμένης ὠδικῆς ἀρετῆς βαρύτερο-
νος...» Καὶ παρακάτω: «Ὁ κ. Τάδε συνώδεσε μετὰ
διακρίσεως ἐπὶ κλειδοκυβάλου!»

Μ.—Ὁ ἔρωσ διαθέτει εἰς θυσίας, διότι ἀντικαθι-
στῆ τὸ ἐγὼ τοῦ ἐνός τῶν ἀγαπωμένων εἰς τὸ ἐγὼ τοῦ
ἄλλου. Ὁ ἔρωσ ἐξασθενεῖ τὸν ἐγωϊσμόν.

Συνδρομητῆ.—Ἡ ἔκδοσις διπλῶν φύλλων ὀφείλε-
ται εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκούς χάρτου. Ἀπὸ τοῦ προ-
σεχούς τεύχους ἀναλαμβάνεται ἡ τακτικὴ μνημιαία
ἔκδοσις.

Καλλιτέχνη.—Διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τοῦ
Ζαπτείου ἔγραψαν κριτικὰς οἱ κ. κ. Παπαντωνίου εἰς
τὸ «Ἐμπρός», Νιρβάνας εἰς τὴν «Ἐστία», Πολίτης
εἰς τὴν «Πρόσodon», Μιχαηλίδης εἰς τὸ «Ἐθνος», Τόμ-
προς εἰς τὴν «Ἐπιφυλλίδα» καὶ Ἀνώνυμος εἰς τὴν
«Πατρίδα».

Φιλοτέχνη.—Ὁ Δεμπυσσοῦ εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς με-
γαλειότερους συγχρόνους μουσουργούς. Διακρίνεται διὰ
τὴν πρωτοτυπίαν του. Αἱ συνθέσεις του διὰ τὸ πᾶνον
εἶνε μελωδικωτάται. Αἱ καλλιτέχναι εἶνε, ἡ «Παγό-
δες», «Βραδύα στῆ Γρενάδη». «Κῆπος κάτω ἀπὸ
βροχὴν» παιχθεῖσα ἐσχάτως εἰς συναυλίαν τοῦ Ὁδείου.
Ἄλλα ἔργα του εἶνε Πρελούδια διὰ πᾶνον, ἡ «Θά-
λασσα» συμφωνικὴ τριλογία, ἡ «Ἰμπέρια», ἥτις
θεωρεῖται ἐκ τῶν ἀρίστων ἔργων του—ἐμελοποίησε
δὲ τέλος καὶ τὸ δράμα τοῦ Μαίτεργλιγκ «Πελέας καὶ
Μελισάνδη». Ὁ Δεμπυσσοῦ εἶνε 55 ἐτῶν.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Οἱ ιδιώται πρὸ τῶν οἰκιῶν τῶν ὁποίων ἐποθετή-
θησαν λυχνίαὶ ἠλεκτρικαὶ διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν
δύνανται προσερχάμενοι καθ' ἑκάστην 8 1)2 π. μ.—
12 1)2 μ. μ. εἰς τὸ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ. Τμήμα Φωτι-
σμοῦ νὰ λμβάνωσι τὸ ἀντίτιμον τῆς καταναλώσεως
τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἀθῆναι 14 Ἰουνίου 1917.

Ὁ Δημάρχων Γ. ΤΣΟΧΑΣ